

יום 'א', ה' באלול תשס"ד (22 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

"מבחר כוחותיו [של היהודי המשוחרר] הוא מבזבו לשם 'מצות' ההתבוללות – לדכא את התכונות המיוחדות שבטבעו או לכסות עליהן, כי ירא הוא פן יגלו תכונות אלו את היהדי שבו." [מהדברים הנזכרים בדף של יום חמישי האחרון]

יהודי אחד שאין דברים אלה 'נדבקים' אליו הוא **פנחס ספיר**, לימים שר המסחר והתעשייה ושר האוצר בממשלות ישראל. ספיר נפטר היום, ה' באלול, לפני 29 שנה, בשעה שהשתתף בשמחת המצוה של הכנסת ספר תורה במושב נבטים, יישוב ליד באר-שבע.

פנחס ספיר, יליד בפולין, הצטרף להכשרה של "החלוץ" ועלה לישראל בשנת 1930. ספיר התיישב בכפר סבא, התפרנס כפועל בפרדסים והיה בין מייסדי קופת המלווה בעיר (אז עדיין מושבה) ו"מכון המים". במשך כעשר שנים (1937 – 1947) הוא שימש כסגנו של **לוי אשכול** ב"חברת המים" ששמה הוסב מאוחר יותר ל"מקורות". לקראת קום המדינה סיפר שימש כחבר ב"ועדת הנגב" וסייע להכין את יישובי הדרום למלחמה הקרובה. עם פרוץ מלחמת העצמאות הוא נשלח במסגרת מינויו לחבר המטה הכללי לאירופה על מנת לרכוש נשק. עם תום המלחמה נתמנה ספיר כמנהל משרד הביטחון. במשך השנים 1951 – 1953 כיהן כממונה על הפיתוח במשרד האוצר והחקלאות וכנציב המים הראשון בישראל. בשנת 1953 מינה אותו לוי אשכול למנהל הכללי של משרד האוצר וכשנתיים מאוחר יותר התמנה לשר המסחר והתעשייה. כאשר התמנה לוי אשכול לראש ממשלת ישראל (1963), הוא צירף למשרתו של ספיר את תיק האוצר. השפעתו של ספיר בתחום המפלגתי והמדיני גברה בשנות הששים. משנפטר לוי אשכול (1969) היה ספיר זה שהציע את מועמדותה של גולדה מאיר לראשות הממשלה. בשנת 1968 התפטר מכהונת שר האוצר לאחר שנבחר למזכיר מפלגת העבודה והפך לשר בלי תיק. משסיים את תפקידו כמזכיר מפלגת העבודה, שנה לאחר מינויו, ספיר קיבל שנית את תיק האוצר. בין השנים 1970 – 1972 הוא שימש שוב כשר המסחר והתעשייה בנוסף לשר האוצר. במפלגת העבודה נמנה ספיר על מחנה ה"יוני" והתנגד לסיפוח השטחים ביהודה והשומרון ורצועת עזה המאוכלסים ערבים בדאגה לצביונה היהודי של ישראל. ספיר עסק בתחום החינוך והביא להקמת מוסדות חינוך רבים, ביסוס החינוך הגבוה וטיפוח מפעלי תרבות בישראל. בין פעילותיו עסק ספיר בהקמת ועידוד הקמתם של מפעלי תעשייה ברחבי הארץ ובאזורי פיתוח בעיקר. הוא עשה רבות לשילוב ישראל ב"שוק האירופי המשותף" ועודד הקמת תעשיות ליצוא.

[<http://www.sapir.lod.k12.il/index.asp?id=659>]

מספר יוסי שריד על ספיר: חברות היא בהחלט ערך חשוב, ונאמנות חברית היא בלי ספק גילוי ראוי לשבח. אבל, לע"ד, כאשר הערך החשוב הזה מתנגש בערך חשוב אחר - העמדה העקרונית שלך - וכאשר עניינים גורליים מוטלים על כף המאזניים - אין ברירה אלא להכריע את הכף בזכות השיקול הענייני. פיקוח נפש דוחה חברות. זה מאוד קשה, אבל זה חיוני. ואולם... יום אחד נסעתי עם ספיר לביתו בכפר סבא. באותה תקופה פשטו השמועות בארץ על מעשי השחיתות של מיכאל צור, שהיה אז מנכ"ל משרד המסחר והתעשייה ומקורב לספיר. מצאתי לנכון להזהיר אותו מהחברות הזאת. וספיר, שכאמור היה חבר נאמן ומסור

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', ה' באלול תשס"ד (22 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
 אבא קובנר, 1978

מאין כמוהו, השיב לי ביותר משמינית של תרעומת: חברים, יוסי, הם לא בגדים, אין מחליפים אותם בכל יום.
[\[http://www.tam.co.il/10_10_2003/magazin1.htm\]](http://www.tam.co.il/10_10_2003/magazin1.htm)

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל